

Ár 2007, fimmtudaginn 25. október, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Gunnar Viðar og Hildigunnur Hafsteinsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 9/2007**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru **M**, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið **F**, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 13. ágúst 2007 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 2. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 13. ágúst 2007, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 17. september 2007. Var það sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 19. september 2007, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi sóknaraðila, dagsettu 12. október 2007.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 18. og 25. október 2007.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili hóf búskap í **A**, árið 1973 og stundaði þar einkum alifuglarækt og eggjaframleiðslu. Átti hann jörðina ásamt móður sinni og sjö systkinum. Skömmu eftir síðustu aldamót stóðu yfir samningaviðræður milli sóknaraðila og systkina hans um að hann keypti hlut þeirra í jörðinni, en ekki varð af samkomulagi. Vanskil urðu á áhvílandi lánum og var jörðin seld á uppboði í ágúst 2002 og aftur 22. september 2003. Var hún í síðarnefnda skiptið slegin **B**, sem var í eigu systkina sóknaraðila. Gerði sóknaraðili tilraunir til að kaupa jörðina af félaginu en varð ekki ágengt. **B**, komst í ágúst 2004 í eigu mágs sóknaraðila annars vegar og útibússtjóra varnaraðila á **C**, hins vegar. Varnaraðili synjaði sóknaraðila um lánafyrirgreiðslu til kaupa á jörðinni í desember 2003 og aftur í desember 2004. Óskaði sóknaraðili þá aðstoðar stjórnar varnaraðila við að eignast jörðina með bréfi, dagsettu 27. desember 2004. Ekki verður séð af gögnum málsins að því erindi hafi verið svarað. Sóknaraðili var borinn út af jörðinni að beiðni **B**, og hefur átt í málaferlum við félagið vegna þess.

Sóknaraðili kærði afgreiðslu varnaraðila og afskipti nefnds útibússtjóra í kaupum á jörðinni **A**, til Fjármálaeftirlitsins með bréfi, dagsettu 13. október 2006. Mun stofnunin

hafa ráðlagt sóknaraðila að leita til úrskurðarnefndarinnar. Málið barst úrskurðarnefndinni 13. ágúst 2007 með kvörtun, dagsettri 2. ágúst 2007.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili kveðst gera svofelldar kröfur fyrir úrskurðarnefndinni:

„A. Viðurkenningar á bótaskyldu [varnaraðila] vegna afgreiðslu [varnaraðila] á beiðni [sóknaraðila] um fyrirgreiðslu til kaupa á jörðinni A, í júní 2004 og afskipta og þátttöku [nafngreinds] útibússtjóra í kaupum á sömu jörð.

B. Þá krefst [sóknaraðili] bóta að fjárhæð kr. 10.578.752,-, auk dráttarvaxta frá 5. september 2006 til greiðsludags.

C. Einnig krefst [sóknaraðili] greiðslu bóta að fjárhæð kr. 800.000.000,-.“

Sóknaraðili styður kröfur sínar þeim rökum að útibússtjóri varnaraðila á C, hafi komið í veg fyrir að hann fengi fyrirgreiðslu hjá varnaraðila til kaupa á jörðinni A, Hafi útibússtjórinn síðan sjálfur gengið inn í sömu viðskipti ásamt félaganum sínum og hafi varnaraðili fjármagnað kaupin. Hafi aðkoma útibússtjórans verið óeðlileg og falið í sér brot gegn VII. kafla laga nr. 161, 2002 um fjármálafyrirtæki, einkum 56.-58. gr. Beri varnaraðili bótaábyrgð á greindum starfsmanni sínum.

Sóknaraðili krefst annars vegar bóta vegna útlagðs kostnaðar, kr. 10.578.752. Sundurliðast sú fjárhæð í lögfræðikostnað, kr. 3.378.752, og greiðslu til B, ehf., kr. 7.200.000. Hins vegar krefst sóknaraðili bóta fyrir annað tjón, sem hann kveður nema núverandi verðmæti jarðarinnar. Krefst hann kr. 800.000.000 vegna þessa.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að öllum kröfum sóknaraðila verði vísað frá úrskurðarnefndinni, en til vara að þeim verði hafnað.

Áhrærandi aðalkröfu sína vísar varnaraðili til þess að málatilbúnaður sóknaraðila sé ruglingslegur og hafi engin gögn verið lögð fram sem styðji fullyrðingar hans um ólögsmæta aðkomu varnaraðila að ákvörðunum um að hafna lánveitingum til sóknaraðila. Þá kveður varnaraðili skaðabótakröfu sóknaraðila með öllu vanreifaða og tilvísanir til lagaákvæða án tenginga við málið. Vísar varnaraðili máli sínu til stuðnings til b- og e-liðar 6. gr. og 7. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Loks telur varnaraðili að skilyrði 5. gr. nefndra samþykktu fyrir því að nefndin taki málið til afgreiðslu ekki vera uppfyllt þar sem skaðabótakrafa sóknaraðila hafi ekki verið höfð uppi við varnaraðila.

Varnaraðili kveður tvö lánaerindi hafa borist frá sóknaraðila á þeim tíma sem sé til umfjöllunar og hafi hafi þau bæði borist í gegnum útibú varnaraðila í D, þar sem sóknaraðili hafi verið í viðskiptum. Hafi útibússtjóri varnaraðila á C, ekkert haft með viðskipti sóknaraðila hjá varnaraðila að gera og ekki komið nálægt ákvörðunum um viðskipti sóknaraðila. Hafi það verið lánanefnd fyrirtækjasviðs varnaraðila sem hafnaði beiðnum sóknaraðila um lán þann 30. desember 2003 og aftur 23. desember 2004. Ástæður þess hafi m.a. verið þær að ekki hafi átt að leggja fram neitt eigið fé, veðhlutfall hafi verið talið of hátt og rekstur gengið illa, auk þess sem varnaraðili hafi verið stór lánardrottinn í alifuglarækt. Hafi ekkert óvenjulegt eða óeðlilegt ráðið niðurstöðum varnaraðila um að hafna lánsbeiðnum sóknaraðila.

**V.
Niðurstaða.**

Í máli þessu krefst sóknaraðili annars vegar viðurkenningar á bótaskyldu varnaraðila vegna synjunar á lánveitingu til sóknaraðila til kaupa á tiltekinni jörð í E, og þátttöku útibússtjóra varnaraðila í kaupum á jörðinni. Hins vegar krefst hann skaðabóta að fjárhæð kr. 810.578.752, auk dráttarvaxta af kr. 10.578.752 frá 5. september 2006 til greiðsludags. Krafa sóknaraðila um tilgreindar skaðabætur byggir á þeirri málsástæðu að varnaraðili hafi bakað sér bótaskyldu með aðgerðum sínum eða athafnaleysi. Yrði fallist á skaðabótakröfu sóknaraðila myndi sú niðurstaða byggjast á því að varnaraðili hefði bakað sér slíka bótaskyldu. Viðurkenningarkrafa sóknaraðila er því hluti málsástæðum hans til stuðnings fjárkröfu sinni.

Samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndarinnar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því að viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Sóknaraðili hefur ekki beint fyrrgreindum fjárkröfum að varnaraðila. Verður því þegar af þessari ástæðu að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 25. október 2007.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Gunnar Viðar

Hildigunnur Hafsteinsdóttir